

مجاهدین در نظر اهلاندارد

... و اما بعد از ۴۵ روز جنگ خونین و استقامت کم نظیر
مجاهد مردان فطه باستانی تخار، شهر تالقان در اشغال
عساکر و جنگجویان اجیر پاکستانی در آمد

مکار و مزدور و وحشی در حال تیرد است. اینبار دشمن زیون
علاوه از تسلیحات و سلاحهای مرگبار ثقیله و هستی سوز به
سلاح خطرناک دیگری نیز تسلیح و تجهیز شده و آن استغواکسوز
چهره مقدس طالب و ملا و عنوان و مقام مقدس مذهب مس
باشد.

ملت آزاده ما پیش از شش سال است که در برابر این
توطئه خطرناک قرار گرفته است. و در مقابله با این پدیده سوم
(گروه طالبان) و در دفاع از استقلال، آزادی و تمامیت ارضی
خود، تمامی هستی خود را به قربانی گذاشته و قد راست ایستاده
است.

سخن کنونی ما، شرح تیرد خونین و مقاومت سلجشورانه
و دلیرانه سنگرهای مقاومت تخار علیه تهاجمات اخیر نیروهای
مشترک پاکستانی - طالبان می باشد. دلیر مردی هانیکه همچون

... فان لم یعترلوکم و یلقوا الیکم السلم و یکفوا
ایدیههم فخذوهم و اقلوهم حیث یقتضوهم، و اولئکم
جعلناکم علیهم سلطاناً مبیناً ۵ (نساء - ۹۱)

ترجمه: «... پس اگر کناره نشوند از جنگ شما، و القوا
نکنند بشما صلح را و باز ندادند دست های خود را، پس بگیرید
ایشان را و بکشید هر جا که بپایید. ما شما را بر جان و مال این
گروه تسلط کامل بخشیدیم.»

ملت مجاهد افغانستان در طول سالیان مبارزاتش علیه
متجاوزین و امپراطوران جهانخوار ماضیه افتخارات جاودانه ای
ثبت تاریخ حماسی خود ساخته است و اکنون در برابر متجاوز
دیگری یعنی قوچ و ملیشهای پاکستانی قرار گرفته و با یک دشمن

نگین درخشانی بر تارک تاریخ مبارزات ملت و کشور ما می درخشد. و جاودانه می گردد. بلی آنانیکه آزاد زیسته اند و جز با افتخار و غرور زندگی را پیش می دانند. هیچگاه بی دست و پای شان بند را تحمل نخواهند داشت ولو در برابر بزرگترین قدرت طاغوتی و مادی قرار هم بگیرند:

کی گفت برو دست رستم بپند

نبتند مرا دست چرخ بلند

دفاع از تبار و سنگر های مقاومت در این خطه خویش و مرد پرور تا آخرین رمق ادامه خواهد یافت. هم اکنون تالقان و اطراف آن به گورستانی از طالبان و نیروهای خارجی تبدیل گردیده است. و راهی را که مردم ما اختیار نموده است، راهیست سخت مقدس و افتخار آفرین. رهتوران این مسیر مقدس مصمم اند نه تنها بخاطر آزادی شهر تالقان از اشغال قوای بیگانه بلکه بخاطر آزادی و جیب و جیب خاک شان از چنگال متجاوزین پاکستانی و چکمه های خون آلود بیگانگان به مبارزه و جهاد خود ادامه بدهند.

آیا می شود بی دیار و بی خانه و کاشانه به زندگی ادامه داد؟ آیا می شود کشتار صد ها هموطنان بی دفاع، زن و طفل و کودک شیرخوار را به نظاره نشست؟ آیا تحمل دارید هشی شما، پیش چشمان تان به آتش کشیده شود؟

پرندهگان که موجودات نحیف و ضعیفی اند بدون آشیانه و لانه نمی توانند زندگی کنند. همین موجودات ضعیف وقتی مار خطرناکی را که بخاطر پلکیدن جوجه هایشان بر سراز لانه شان قرار می گیرد، محاصره اش می کنند و با متفار های لاذرک و ضعیف بر فرق آن می کوبند و سرگچه اش می سازند.

و همین پرندگان وقتی کسی را می بینند که قصد ویرانی لانه اش را دارد، به دور سرش می چرخند و با فریاد و غوغا بر سرش انبوهی از غیظ و خشم و غضب می ریزند.

جهان اگر خفته است و مجامع بین المللی مرده و حرفی از حقوق آنان در برابر جنایات پاکستانیان و در دفاع ملت برحق و مظلوم ما بیرون نمی آید، نباید. ولی ملت ما زنده است، و خدای ما لایزال و توانا و در هم کوبنده ستمگران.

ما به ایمان ملت سلحشور و مقاوم خود و به نصرت پروردگار توانا که آفریننده هستی و نابود کننده آنست اعتقاد راسخ و خدشه ناپذیر داریم و راهی را که اختیار نموده ایم به عقب نخواهیم برگشت.

عزیزان خواننده، پس از ذکر مقدمه فوق شما که حدی در جریان حملات اخیر پاکستانی ها و نیروهای اجنبی در مناطق بغلان و تخار قرار گرفته اید کوشش ما بر آنست شما و هموطنان عزیز را در جریان جزئیات این تجاوزات و بیدادگری ها و دفاع جانانه ملت و مردم شریف و مقاوم ما قرار بدهیم.

به همگان معلوم است که نیروهای پاکستانی و طالبان پس از شکست مفتضحانه شان در شمال کابل، با درک این حقیقت که تلاش شان در آن استقامت بی نتیجه و بیشتر از پیش رسوا کننده است؛ تهاجمات خود را به شمال افغانستان و در مناطق بغلان متمرکز ساختند.

نیروهای مشترک خارجی اولین حمله را بالای مواضع نیروهای دولت اسلامی، بتاريخ ۶ اسد در منطقه نهرین آغاز کردند و ملیشای پاکستانی و طالبان پس از حمله وسیع و آتش ثقیل سلاحهای مرگبار و بمباردمان مسلسل طیارات پاکستانی طی دو روز، شهر بودکه را اشغال و سرانجام بتاريخ ۱۳ اسد، اشکمش بدست نیروهای پاکستانی افتاد.

ملیشای پاکستانی چند روز بعد بتاريخ ۱ اسد ساعت ۳:۳۰ صبح حملات وسیع و ظالمانه خود را از استقامت اشکمش بطرف «سیاب» و از استقامت «ده ویران» به طرف اندرابی قشلاق بالای مواضع مجاهدین آغاز نمودند که متحمل ۱۷ کشته و انهدام سه چین تانک شدند. ملیشای پاکستانی و اجیران طالبهای شان طی ساعات اول بامداد ۱۸ اسد اولین حملات خود را بالای شهر تالقان آغاز کردند که طی ساعت ۹ شب ادامه داشت. و دستاوردی در این حملات نداشتند ولی تهاجم اساسی آنها روز چهارشنبه ۱۹ اسد آغاز گردید که از ساعت ۴ صبح بمدت چهارده و نیم ساعت ادامه داشت، حملات از استقامت های بهارک و همیر کوه، سرگ عمومی و آق مسجد پراه انداخته شده بود.

غیرنگار محله مهن داود نیمی از قول فرماندهی شورای عالی نظامی گزارش داد که در حدود ۹۰۰۰ تن از نیروهای دشمن مرکب از طالبان و افراد ارتش پاکستان و عرب ها در این تهاجم شرکت کرده بودند.

افراد دشمن در این تعرض هیچ دستاوردی نداشتند در این نبرد جد ۷۰ تن آنها در منطقه چنگ باقی ماند و تعداد ۴۵ نفر

آنها اسیر شدند. در جمله کشته شدگان آنها قوماندانان مشهور شان از جمله: ملا عبدالباری، ملا عبدالخالق، ملاحلیم، ملا قاسم، ملا امین، ملا اختر و ملا ولی نیز شامل بودند. در این جنگ از جانب مجاهدین ۱۵ نفر شهید و ۷۰ تن مجروح گردیدند.

در این درگیری طالبان چند عمده تانک و وسایط ترانسپورتی خود را از دست دادند و همچنان مجاهدین یک فروند طیاره نوع «میگ - ۲۱» طالبان را بوسیله راکت دافع هوا سقوط دادند. این در حالی بود که قبلاً بتاریخ ۱۴ اسد یک جت تعلیمی دیگر طالبان از نوع «۳۹-۱» در میدان هوایی خواجه غسار به زمین نشست و تسلیم مجاهدین گردید. پیلوت طیاره انگیزه این عمل را نفرت خود از حضور بیگانگان پاکستانی در صفوف طالبان بیان کرد.

محترم احمد شاه مسعود در گفتگوی خود ضمن اینکه از مقاومت کلیه مجاهدین و مردم مسلمان نالقان تحسین نمود از نقش فرماندهان مجاهدین هر یک انجنیر محمد عمر، ارباب ولی، قوماندان محمد نبی، مطلب پیگ، علم خان آزادی، پسر محمد خان، حاجی آغاگل، سمیع الله قطره، داکتر قدم شاه، ملانور محمد خان، محمد داوود خان، عبدالله خان، مولانا شهباز، قوساندان حضرت، مولوی مطلوب، ملا شاه جهان، استاد عبدالمنان، حاجی جان محمد و محمد طویل شخصاً یادآوری نمود.

اینک اظهارات عبدالسمیع قطره یکتا از فرماندهان ارشد مقاومت را که در این نبرد ها علیه متجاوزین پاکستانی و مزدوران طالبانهای آنان نقش فعالی داشته و در جریان نبرد رویاروی با دشمن، زخم برداشته اند و خیرنگار مجله میهن در یکی از بیمارستان های ولایت تخار با ایشان مصاحبه ای انجام داده است، که ذیلاً تقدیم خوانندگان می نمایم.

(۱) محترم قطره صاحب، لطف نموده در مورد جنگ های اخیر دشمن در شهر تخار و اینکه در کدام محاذ زخمی شدید، برای ما صحبت کنید؟

● بسم الله الرحمن الرحیم - بتاریخ ۷۹/۵/۱۸ در یکی از خونین ترین جنگ های که پاکستانی ها و گروه مزدور طالبان برآه انداخته بودند، در یکی از محور های شهر نالقان - شهر خون و شهادت و شهر مردان آزاده - مجاهدین موفق شدند پنج حمله پی در پی دشمن را در هم بشکنند و دشمن را تا پانزده کیلومتری شهر نالقان عقب رانند.

در همین لحظه با آمدن موشکی از نوع (آر. پی. جی ۷) که از طرف مقابل پرتاب شده بود، من از ناحیه پا شدیداً زخمی شدم و شدت جراحت مانع دوام حضورم در صحنه نبرد گردید و بوسیله مجاهدین به شفاخانه نالقان انتقال یافتم.

قومانده بین لاد، اعراب ها و ناراضیان چچنی) و چه در افغانستان. دشمن می خواست با این تعداد نیرو بر آخرین نقطه های مقاومت که تا اکنون تحت قیادت سپه سالار فاتح کنسور (اخر صاحب مسعود) مردانه در برابر دشمن متجاوز ایستاده است، ضربه بزند. ولی دفاع جانانه مجاهدین و مردم، در برابر نظامیان پاکستانی و مزدوران طالب نمای آنان، دشمن را نابوس و سرگیجه ساخته است. من خودم که فرماندهی جنگ را در استقامت های اشکمشر، ده ویران و بخش های دیگری از شهر تالقان بدوش داشتم و تعداد ۱۵۰۰ تن از مجاهدین تحت فرماندهی من بود، شاهد فداکاری های مجاهدین و مردم غیور ما بودم که چگونه در برابر متجاوزین، جان و هستی خود را به ایشار گذاشته بودند. روحیه مقاومت و ایثار خصوصاً در سطح قوماندهان مثل جناب فهیم صاحب، که قوماندانی زون شمال را به عهده داشتند، انجنیر عمر، داود خان، مطلب بیگ خان، پیر محمد خان، قوماندان حضرت، قوماندان نجیب، قوماندان حاجی آغاگل، سیداقبال آغا و تمام قوماندانیهایی که از تخراب و بدخشان بودند در سطحی بود که دشمن تصور نمی کرد و من خودم که قومانده بخش، از جنگ را به عهده داشتم از مردم مجاهد ما سخت سپاسگزارم، زیرا مقاومت در حریت از ما نبود، از مردم و ملت ما بود که همه مسیر را در اختیار مجاهدین قرار دادند و با تمام هستی ما را یاری رساندند. و من امیدوار هستم که با این روحیه مقاومت و ایمانداری مردم و ملت ما، تمامی دسایس دشمن خنثی خواهد شد و پیروزی نهایی از آن ما خواهد بود.

○ تفاوت این جنگ با سایر جنگهایی که طالبان و پاکستانی ها برای انداخته بودند، چه بوده است؟

● در این دوره جنگ حدود ۸۰۰۰۰ نیروهای خارجی در جنگ شرکت داشتند. و حتی عناصر داخلی ای که در صفوف افراد دشمن بود و از موجودیت نیروهای خارجی در صف طالبان ناراضی بودند از طریق مخایره برای ما اطلاع می دادند که شما گمان نکنید که ما (افغانها) یا شما می جنگیم این جنگ جنگ دیگری است. در این جنگ کسانی با شما می جنگند که مربوط به این آب و این خاک نیستند که در این رابطه استاد هم وجود دارد.

○ پیام ثان به ملت مقاوم و مجاهد ما در داخل و خارج چیست؟

○ جناب قطره: اگر چه نسات شوم حکام پاکستانی و

تجاوز شان به افغانستان به همگان معلوم است ولی شما که محیط یک فرمانده که در مقابله رویاروی و در متن حوادث قرار دارید، اهداف دشمن را از اینگونه جنگ ها چه می دانید؟

● پاکستانیان در جریان جهاد ملت افغانستان و در حمایت های که از مبارزه مردم و طالبان داشتند هم اهدافی نداشتند. از همین لحاظ حلقه های استخباراتی پاکستان (آی.اس.ای) و حکام این کشور در صدد آن بودند تا بعد از شکست اتحاد شوروی سابق، خود جلی شوروی متجاوز را پس کنند و ملت مجاهد و مظلوم ما را در باره به بند بکشند.

همین لحاظ پاکستانیان با ایجاد گروه مزدوری بنام طالبان به این نیت و اهداف پلید خویش جامعه عس پوشانیدند و حدود هفت سال است که تحت پوشش های مختلف و حتی آشکارا و عربان علیه ملت مجاهد ما می جنگند و عملاً بیشترین قسمت خاک میهن ما را به اشغال خود درآورده اند.

ولی حکام پاکستانی از این نکته، خالی ذهن اند که مردم افغانستان در طول تاریخ نشان دادند که در برابر هیچ نوع تجاوزی زانو نرود و از خود نهام و مردانگی بی بغیری بیادگار گذاشته اند.

سال های اخیر نسبت به سالیان قبل تفاوت دارد، اکنون مردم ما نظر به جنایاتی که طالبان و حامیان پاکستانی آنان در برابر وطن انجام داد، چهره دشمن را خوب شناخته اند و مطمئن هستیم که انشاء الله دشمنان زیون ما، به آرمان و اهداف شوم شان نخواهند رسید.

○ در مورد ترکیب افراد دشمن در جنگ اخیر و تعداد نیروهای طرف مقابل و وضعیت مجاهدین برای خوانندگان مجله میهن معلومات دهید؟

● اولاً پیشاپیش نیروهای دشمن، یک هزار نفر از کماندو های پاکستانی متعلق به یکی از فرقه های کراچی قرار داشت و طبق آمار دقیقی که برای ما رسید تعداد مجموعی نیروهای دشمن به ۵۰ هزار نفر می رسید. که بدون شک در ترکیب افراد دشمن، علاوه از نیروهای فوج و ملیشه های پاکستانی، ملیشه های تحت

ساعت ۴ صبح مجدداً عملیات خود را بالای تالقان آغاز نمود و جنگ تا ساعت ۲ ادامه داشت که پس اثر مقاومت مجاهدین عملیات دشمن دفع شد و آنها متحمل تلفات سنگین جانی و مالی شدند.

وی همچنان در مورد وضعیت مهاجرین گفت: مهاجرین طاق فرساترین شرایط را دارند آنها به کمبود جا و غذا مواجه اند و تا اکنون از منابع خیریه کدام همکاری صورت نگرفته است. در سلسله حملات طالبان آنها بتاريخ ۲۵ اسد بار دیگر جنگ را آغاز نمودند که هیچ دستاوردی نداشتند. و در این نبرد، آنها تا ۳۰ کیلومتری شهر تالقان عقب رانده شدند. و ضمناً یک چین تانک و سه عراده نفر بر آنا بوسیله ماین منهدم گردیده و ۳۷ تن از آنها به هلاکت رسیدند.

گزارشگر مجله میهن بتاريخ ۳۰ اسد از شروع تسرد صای شدید دیگری خبر داد. طبق این خبر طالبان ساعت ۳:۳۰ بامداد الی ۹ قبل از ظهر دست به پنجمین حمله آسانی خود زدند طالبان که حملات خود را از سه استقامت آغاز نموده بودند صرف در استقامت آق مسجد و بنگی پیشروی داشتند که بعد با ضد حمله مجاهدین مجبور به عقب نشینی و تحمل ۱۵۰ کشته و زخمی گردیدند. محترم فهم فرمانده ارشد مجاهدین در ولایت

تخار در رابطه گفتند که طبق اطلاعات استخباراتی، دشمن حمله امروزی خود را بنام حمله فیصله کن نام نهاده بودند که برای آن، تعداد زیاد نیروهای تازه نفس پاکستانی جمع آورده

شده بود. وی افزود که استراتژی مجاهدین را دفاع از تالقان تشکیل مبداء که به یاری خداوند بزرگ مجاهدین در این کار توفیق یافتند.

در ارتباط به حملات طالبان و پاکستانی ها و انکشافات نظامی اخیر ماه اسد خبرنگار پیام مجاهد از قول احمد شاه مسعود وزیر دفاع دولت اسلامی بتاريخ ۳۱ اسد چنین نوشت: «دشمن جمعاً چهار بار عملیات کرد، عملیات اول چنان شدید بود که

● پیام من به سنگرداران و مردم مجاهد ما در داخل افغانستان اینست که مقاومت را از دست ندهند و در برابر گروه طالبان و بادران متجاوز آنان ایستادگی بخرج دهند که انشاءالله متیقن هستیم چنین مقاومت در نهایت دوباره باعث آزادی و نجات سرزمین و مردم ما می گردد و همچنان از برادران و مردم آواره و دور از میهن خویش که در خارج از مرز های کشور قرار دارند آرزو مند هستیم که فریاد مظلومانة هموطنان خود را یگوش جهانیان برسانند و بکوشند که ترجمان و ممثل خوبی از ملت مجاهد و سرزمین قهرمان پرور خود باشند. و اگر می توانند و شرایط برای برادران آواره و مهاجر ما مساعد می شود به یاری هموطنان و مجاهدین سنگر نشین خود هم بداخل بشتابند و دیسن و رسالت خود را ایفا کنند و از یازگاه الهی توفیق دارم که در نهایت مقاومت و قربانی های پیدریغ ملت ما، یک صلح و صفا در سرزمین خوتین ما و یک آرامش کامل برقرار شود و آوارگان ما با سرفرازی و عزت به وطن شان برگردند.

مجاهدین ساعت ۱ بامداد مورخ ۲۰ اسد حملات تصفیوی خود را بالای مواضع دشمن در ساحات سرکوهی مربوط به بنگی براه انداختند و مناطق مذکور را آزاد نمودند. که تلفات دشمن در این درگیری در مرز ۱۰۳ تن رسید. همچنان در همین روز مجاهدین توانستند با یک حمله برق آسای دیگر منطقه «قلول» در حوالی «بورکه» و سرکوهی های شهر کهنه نهرین را متصرف شوند.

گزارش های واصله در این تاریخ حاکی از سیل مهاجرت اجباری در حدود ۲۰۰ هزار نفر اهالی مذکسی تالقان، اشکمش، نهرین و بورکه بود که با حالت استیاری طبق تجربه قبلی از ظلم و وحشت طالبان به اطراف شهر ها و دامنه کوهها پناه میبردند و تحمل هرگونه مشکلی را ترجیح می دادند تا تحت اداره پاکستان و مظالم طالبان نباشند.

پاکستانی ها که تحت فرمان مستقیم مشرف قصد اشغال تالقان را داشتند یکبار دیگر بتاريخ ۲۳ اسد از سه استقامت حملات خود را آغاز نمودند که محترم سیدحسین انوری فرمانده ارشد حرکت اسلامی و عضو شورای عالی نظامی ضمن مصاحبه ای با رادیو برون مرزی ایران در این زمینه چنین گفتند: دشمن

های دیگر نیز تلفات شدید دید. ملائخر قوماندان فرقه ۱۸ و برادر احسان الله احسان در یکی از این انفجارات کشته شد، ملاعنی - که موهای سر وی به یک متر می رسید - سوار بر اسب افسراد فراری طالبان را به جبهه بر می گشتاند.

از ساحه انفجار، مجاهدین هفت پیکا، پنج راکت انداز و ۳۰ کلاشینکوف گردند و تعدادی از اجساد در منطقه باقی است. پاکستانی ها و طالبان بعد از حمله سنگین ۳۰ اسد پکیار دیگر تاریخ ۳۰ را حملات خود را از استقامت ولایت تمار آغاز کردند که بعد از سه ساعت جنگ شدید شکست خوردند. گزارش های واصله به مجله میهن حسانی از سهم گیری فعال مجاهدین ولایت بدخشان و مناطق ماورای کوچه به قوماندانی «امور حسن» و «ملا سبحان قل» در این درگیری ها بود.

خبرنگار مجله میهن در تمار از اول - در تاران آن ولایت گزارش داد که گروههای مختلف از کشور های مختلف جهان در نهاجمات وسیع بالای تخار و بقیه مناطق کشور حضور فعالانه داشته اند. آنها گفته اند افرادی را که به زبان های اردو، عربی، روسی و ترکی صحبت می کردند مشاهده نموده اند. که عبارت از پاکستانی ها، عرب های بن لادن، ناراصیان ازبکستان و چچنی ها و ترک های اویغور چینی اند که توسط (آی.اس.آی) تنظیم و تربیه نظامی شده و به صفوف طالبان پیوسته اند.

پاکستانی ها و طالبان مزبور طی نیمه اول ماه سنبله بطور مداوم حملات شانرا تحت فرماندهی جنرالان پاکستانی و مشوره مشرف انجام دادند که طی این درگیری ها ملااختر محمد عثمانی یکی از چهره های سرشناس طالبان و ملا عبدالرزاق - که در جنگها مجروح شده بود - به هلاکت رسیدند.

مجاهدین صبح ۱۰ سنبله عملیاتی را در منطقه دره گسی نهرین برای انداختن که طی آن ۱۲ سنگر طالبان تسخیر و ۲۵ تن از آنها کشته شدند.

به تعقیب عملیات مسلسل طالبان و پاکستانی ها، نیروهای همیشه پتاریخ ۱۵ سنبله عملیات سنگین دیگری را که پس از مشوره جنرال مشرف، بن لادن و ملاعمر علیه طالقان پس از پیروزی شده بود؛ تحت قومالده مستقیم الله نواز پاکستانی برای انداختن

افراد عادی را چهار دلهره ساخت. قوماندان ها با تعدادی از محافظین شان مقاومت کردند. هر قوماندان ۲۰۰ تا ۳۰۰۰ مرس پیکا لیر نمود. «ارنه بزه» سه بار دست بدست شد، قوماندان ها مقاومت کردند و بالاخره یک هجوم آخر دشمن را از منطقه کشید.

عملیات دوم دشمن ضعیف بود

عملیات سوم شان خیلی قوی بود. یک نقطه حاکم به نام «باغده گل» را متصرف شده و از پشت خط مدافعه ما را مورد تهدید قرار دادند. مجاهدین از پایاں به طرف بالا حمله کردند. مجاهدین را تشنگی آزار میداد آنها در مخابره میگفتند، به ما فقط آب روان بکشد، بعد از جنگ خونین دشمن شکست خورد.

در جنگ روز شنبه ۲۹ اسد مدافعین تالقان ۲۱ نهید و ۶ زخمی داشتند. بعضی واحد ها در اثر کثرت شهید و زخمی از کار افتید و جای آنها را قطعات دیگر گرفتند و در اثر اسن فدا کاری ها جلو دشمن گرفته شد.

جنگ روز یکشنبه ۳۰ اسد با اعلان قبلی صورت گرفته بود. گپتان جمال پاکستانی که مسئولیت سوق و اداره طالبان را در جنگ ها به عهده داشت برکنار گردیده و بریگیدر «الله نواز» جای او را گرفت. الله نواز در زمان جنگ «کارگیل» مسئولیت مدافعه «کارگیل» را به عهده داشت. پرویز مشرف او را برای تصرف تالقان اعزام نموده بود. در این عملیات، او استقامت بهارک را مصروب کننده گرفته و حمله اصلی را از استقامت «باغده گل» ترتیب داده بود، با استفاده از غفلت مجاهدین افسراد دشمن در تاریکی شب از بین پوسته های ما گذشته و بند از برآمدن مهتاب ساعت ۳ صبح از عقب، گروپ های ما را مورد حمله قرار دادند. خط مدافعه شکست. اما یک نقطه حاکم در دست ما مانده بود حمله متقابل مجاهدین از بالا و پایین آغاز شد. سلاح شیل ما در موقعیتی قرار داشت که در روشنی دشمن را مورد هدف مستقیم قرار داده میتوانست.

با کشیدن سرک بر تپه های حاکم، تانک و زینوها را در آنجا مستقر کرده بودیم. در این جنگ یک گروپ ۵۰ تا ۷۰ نفری از بالای یک پست بزرگ تپه دیده از طرف ما، هجومی کرده همه آنها در اثر انفجار مهیب نابود شدند دشمن در مابین

محترم قانونی در مورد، طی مصاحبه ای با بی بی سی

چنین ابراز داشتند: «طالبان اینبار تعرضات خود را پس از یک آمادگی طولانی به این دلیل آغاز نمودند که قبل از سفر پرویز مشرف حاکم نظامی پاکستان به اسامیله ملل متحد، اینها در افغانستان دستاورد نظامی داشته باشند.»

خبرنگار مجله میهن به نقل از شورای عالی نظامی افغانستان خبر داد که در این جنگ ها در حدود ۲۰۰ تن از طالبان و پاکستانی ها به هلاکت رسیدند و در نتیجهٔ بمباران ۱۲ بال طیاره و بمب افکن پاکستانی، ۱۳ تن از اهالی بسی دفاع تالقان شهید و ۶ باب منزل مسکونی تخریب گردید.

گزارش های رسیده بتاريخ ۱۶ سنبله از محل فرماندهی شورای عالی نظامی افغانستان حاکی از شروع نبردهای خونین دیگری بود:

شهر تالقان پس از جنگ شدید، ویرانگر و خسته کننده ۴۵ روزه که از طرف نیروهای مشترک فوج پاکستان، ملیشای عرب، ناراضیان چین و چپنایی و گروه مزدور طالبان علیه این شهر براده انداخته شده بود ساعت ۹ شب گذشته در اشغال قوای پاکستانی در آمد.

گزارش ها مشعر بر آن بود که در این نبرد وسیع و فرسایشی ۵۰۰۰ تن از نیروهای خارجی، فوج و ملیشای پاکستانی و ملیشای عرب، ناراضیان چین، افراد طاهر یولداش و جمعه نمنگانی که در واقع همهٔ این گروپ ها در چوکات شبکه تروریستی بن لادن و توسط ارتش پاکستان، تعلیمات نظامی و کماندویی خود را به اكمال رسانیده اند و طالبان مزدور یا فشار آوردن در منطقه اورته بز، دشمن متجاوز خود را در اطراف شهر تالقان رسانیده ولی از ترس کمین مجاهدین، قوای دشمن تا ساعت ۷ صبح ۱۶ سنبله بصورت کامل داخل شهر نگردیده بودند.

داکتر عیدالله سرپرست وزارت خارجه دولت اسلامی افغانستان در مورد، در مصاحبه ای با رادیو پروون سرزی ایران گفت: «از شب گذشته حملات نیروهای مشترک نظامی طالبان و

پاکستان و افراد خارجی بسوی شهر تالقان آغاز شد و فعلاً درگیری های شدیدی در اطراف جنوبی شهر تالقان بین طالبان و نیروهای دولت اسلامی ادامه دارد.» وی افزود: «در این عملیات نیز چون گذشته دولت پاکستان امکاناتی نظیر سوخت، افرام، اسلحه و مهمات را در اختیار طالبان قرار داده تا بر ضد مردم افغانستان از آنها استفاده کنند.»

خبرنگار مجله میهن بقول از شاهدان عینی گزارش داد حوالی ساعت ۷ صبح پس از آتش باری بسیار شدید سلاح های ثقیله که حدود دو سه ساعت دوام داشت به مجرد ورود نیروهای متجاوز دشمن بداخل شهر تالقان، افراد دشمن به آتش زدن خانه ها و تاسیسات عام المنفعه پرداخته و تعداد محدودی از مردم ییدفاع را که در داخل شهر باقی مانده بودند مورد هجوم وحشیانه و غیر انسانی قرار دادند.

قابل تذکر اینکه طالبان جنایاتی از قبیل تجاوز به نوامیس مردم و قتل و کشتار عامه و آتش زدن منازل که در منطقه حوالی شش تپه مرتکب شده بودند، قبل از ورود آنان به شهر تالقان، اهالی شهر دسته جمعی از این شهر خارج شده و با وضعیت بسیار اسفبار، شکم گرسنه و پا پای برهنه، کاروانی از پیر، زنان و اطفال و کوچک و بزرگ بطرف دره ها و مناطق دور دست در حرکت بودند که نظارهٔ این صحنه های وحشتناک و نکستنده قلب هر بیننده ای را به لرزه در می آورد. بگفتهٔ یکتن از فرماندهان مجاهدین (محمد طویل خان) که بادیدن این صحنه های جان سوز چنین فریاد سر داده بود: من نه بخاطر دستور آمرین و نه بخاطر مرگ و زندگی - که چندان علاقه ای هم به آن ندارم - می جنگم، بلکه فقط و فقط بخاطر نجات این اطفال و زنان و مردم سر و پا برهنه ام می جنگم.»

این منبع افزود همین اکنون نیروهای دولت اسلامی افغانستان در اطراف شهر تالقان سنگر گرفته و جلو پیشروی نیروهای متجاوز را به سایر مناطق ولایات تخار سد نموده و در صدد تجدید قوا و آزاد سازی مجده مناطق اشغال شده از چنگ دشمن میباشند. پس از اشغال شهر تالقان یوسبله قوای پاکستانی، آنها بتاريخ ۱۷ و ۱۸ ماه سنبله به استقامت هزار یباغ به تهاجم پرداختند که در نتیجه با دادن حدود ۱۰۰ کشته به شکست مواجه گردیدند.

همچنان تعدادی از مجاهدین و فرماندهان ولایات بلخ و قاریاب که تا هنوز آسمانی شان بدست ما نرسیده طی این تیرہ ہا در پہلوی سایر قوماندانان و مجاہدین اختراعات فراوانی آفریدند و بر دشمن زبون ضربہ های کاری و خرد کننده ای وارد ساختند.

همچنان نیروهای اشغالگر در روزهای ۲۰ و ۲۱ سبله سمت حملہ خود را بہ سوی «آهن درہ» تغییر دادہ و با وجود بکارگیری نیروی زیاد هیچ دستاوردی نداشتند. در این حملات ۱۲ تن از افراد آنها بہ شمول یک فرماندہ شان بہ نام ملاجان گل آخذ از ولایت ہلمند کشتہ شدہ است.

قرار آخرین گزارشات واصلہ از تخار بہ مجلہ میهن هزاران مجاہد داوطلب برای یک حملہ سرنوشت ساز از مناطق ماورای کونجہ و ولایت بدخشان، شمالی و سایر نقاط کشور عازم مراکز فرماندہی مجاہدین در اطراف شہر تالقان گردیدہ کہ این سلسلہ هنوز ہم ادامہ دارد تا یکبار دیگر بہ دشمن بقیہاتند کہ این سرزمین با شکم گرسنہ، پای برختہ، تحمل درد و مصیبت، فقر و ناداری میتواند زندگی کنند ولی زیر سایہ پیگانگان هیچ گاہ.

در اخیر از آنعدہ دلیر مردانیکہ دراین دفاع مقدس نقش برآژندہ و برجستہ داشتہ و جا دارد کہ نام نامی آنان در تاریخ پرافتخار و زرین این برعہ دفاع ملت شہید پرور ما ثبت و جاودانہ گردد. قرار ذیل ذکر می شود.

چوپان شہید، قوماندان پیرام قل، قوماندان احمدی، فضل الکریم ایماق، قوماندان قہار، میداکرام الدین، قاضی محمد کبیر، سرکاتب میرعلم خان، قوماندان احمد فیصل بیگزاد، مامور محمد حسن، قوماندان داکتر عبدالصمد، قوماندان مخدوم عبداللہ، قوماندان گل الدین خان، قوماندان مید اقبال، قوماندان محبوب اللہ، قوماندان آغا جان، جنرال عزیزالدین، قوماندان امین جان، قوماندان ملا صفر محمد، قوماندان ملا فضل، مجاہد سیداعظم، مجاہد محبوب خان (سرپرست ثقیلہ)، مجاہد ولی محمد، ملامحمد عمر برادر قاری امیر شہید، ملا انور محمد، قوماندان نسیم قاریاب، ظابط نجیب، شیخ سعدی، صابر خوزہ چہار، سید عابدین، ملا عطا، شیخ محمد.

قابل تذکر اینکہ این ععدہ از جملہ صد ہا مجاہد و فرماندہ جان بر کفی است کہ تا کنون آسمای شان بدست ما نرسیدہ است و شمار دیگری کہ تا هنوز نام های شان بدست ما نرسیدہ در شمارہ های بعدی بہ نشر خواہد رسید.

میهن من! سرزمین

مفا دیدگان!

از دیروز دور تا امروزہ روز، جز
مفا بر تو روا داشتہ نشدہ و
فرزندان وفادار تو بہ جز خون
فویش ہدیہ دیگری بہ تو ندادہ
اند؛ زیرا کہ سلطہ جویان و
ستمگران مجالی برای آنها
نگذاشتہ اند تا با عشق سرشار
فویش، بر آبادانیت وسعت
بفشد.

باغ های ویرانت را رونق بفشد،
درفتان مروع ات را مرہم
گذارند و دشت های ت را با دانہ
های بہشتی، بہشتی سازند.

